

Ár 2013, fimmtudaginn 4. apríl, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Guðlaug B. Ólafsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 202/2012**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 7. desember 2012, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 4. desember 2012. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 10. desember 2012, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi móttæknu 12. desember 2012. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 12. desember 2012, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust ekki frá sóknaraðila.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 4. apríl 2013.

II.

Málsatvik.

Þann 28. nóvember 2007 var skuldabréf nr. X, að fjárhæð kr. 2.950.000, gefið út af A til F. Sóknaraðili tókst á hendur sjálfskuldarábyrgð á láninu. Staðfesti sóknaraðili að hafa kynnt sér efni skuldabréfsins og að hún gerði sér grein fyrir í hverju ábyrgð hennar væri fólgin og teldi hana samrýmast greiðslugetu hennar. Jafnframt hefði hún kynnt sér upplýsingabækling um ábyrgðir og efni gildandi samkomulags um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga.

Þann 28. nóvember 2007 var skjalið „Niðurstaða greiðslumats“ undirritað. Sóknaraðili óskaði eftir því að gangast í ábyrgð fyrir A fyrir skuld að fjárhæð kr. 2.950.000. Tiltekið var að niðurstaða greiðslumats benti til þess að lántakandi gæti ekki efnt skuldbindingar sínar miðað við núverandi fjárhagsstöðu. Fram kom að meira en helmingi lánsfjár yrði varið til greiðslu á skuldum lántaka hjá sparisjóðnum. Þá var útdráttur úr 3. mgr. 4. gr. samkomulags um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga á skjalinu. Sóknaraðili staðfesti að hafa fengið og kynnt sér bækling um sjálfskuldarábyrgðir og lánsveð.

Þann 28. nóvember 2007 var skjalið „Til ábyrgðarmanna fjárskuldbindinga X“ undirritað. Þar kom fram að greiðandi að láni að fjárhæð kr. 2.950.000 væri A. Sóknaraðili var ábyrgðarmaður. Sóknaraðili staðfesti að hún hefði fengið og kynnt sér bækling sparisjóðanna um sjálfskuldarábyrgðir. Hakað var við „nei“ um að ábyrgðarmaður óskaði eftir að greiðslugeta greiðanda yrði metin en upphafsstafir sóknaraðila hafa ekki verið settir við það val. Þá var tiltekið að niðurstaða greiðslumats benti til þess að greiðandi gæti ekki efnt skuldbindingar sínar.

Þann 25. júlí 2012 sendi umboðsmaður skuldara tölvupóst á netfang sem endar á @F.is, en í gögnum þeim sem lögð voru fyrir nefndina hefur fyrri hluti netfangsins verið þurrkaður út. Í tölvupóstinum óskaði umboðsmaður skuldara eftir því að framangreind ábyrgðaryfirlýsing yrði skoðuð og rökstudd afstaða tekin til gildis hennar. Ítrekaði umboðsmaður skuldara fyrirspurnina tvisvar sinnum þann 20. ágúst og 19. september 2012. Ekki barst svar frá varnaraðila. Þann 19. október 2012 tilkynnti umboðsmaður skuldara A að afstaða varnaraðila hefði ekki fengist þrátt fyrir ítrekaðar tilraunir.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 4. desember 2012.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðilar krefjast þess að kannað verði gildi ábyrgðarskuldbindingar á láni nr. X.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Í bréfi varnaraðila til nefndarinnar, móttæknu 12. desember 2012, voru ekki hafðar uppi neinar kröfur. Lesa má úr svari varnaraðila að hann krefjist þess að kröfu sóknaraðila verði aðallega vísað frá en til vara hafnað.

Varnaraðili vísar til þess að það fyrsta sem hann hafi heyrt af máli sóknaraðila hafi verið með bréfi nefndarinnar 10. desember 2012. Telur varnaraðili ástæður þess vera að tölvupóstfang það sem umboðsmaður skuldara sendi á sé ekki virkt og hafi ekki verið frá byrjun árs 2012.

Varnaraðili telur kröfur um skjalafrágang varðandi ábyrgðarmenn, greiðslumat og upplýsingagjöf til ábyrgðarmanna uppfylltar. Telur varnaraðili umræddar ábyrgðarskuldbindingar í fullu gildi.

V.

Niðurstaða.

Sóknaraðili krefst þess að gildi ábyrgðarskuldbindingar hennar á láni nr. X verði kannað.

Samkvæmt 5. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er það skilyrði fyrir meðferð úrskurðarnefndar að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns eða ekki hafi tekist að leysa málið með sátt innan fjögurra vikna frá því að viðskiptamaður lagði málið fyrir fjármálafyrirtæki. Markmið reglunnar er að sporna við því að mál séu borin undir nefndina án þess að fyrir liggi að ágreiningur sé um sakarefnið.

Varnaraðili kvaðst í svari móttæknu 12. desember 2012 ekki hafa áður heyrt af umræddu máli, en netfang það sem umboðsmaður skuldara hefði sent kröfur á hefði ekki verið virkt frá byrjun árs 2012. Ekki liggur fyrir í máli þessu að starfsmaður umboðsmanns skuldara hafi á annan hátt reynt að hafa samband við varnaraðila en í umrætt netfang, en ekki liggur fyrir hvert það var eða hvort póstur sendur í það barst varnaraðila. Verður að leggja til grundvallar að sóknaraðilar hafi ekki borið mál sitt upp við varnaraðila. Kröfugerð sóknaraðila, þ.e. að nefndin framkvæmi könnun á gildi ábyrgðarskuldbindinga þeirra, virðist auk þess fremur benda til þess að ekki sé ljóst hvort fyrir liggi ágreiningur um sakarefnið.

Í ljósi framangreinds og með vísan til 5. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki verður ekki hjá því komist að vísa kröfu sóknaraðila frá nefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, er vísað frá.

Reykjavík, 4. apríl 2013.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Guðlaug B. Ólafsdóttir